

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTEDAT EN EL MÓN
CONTEMPORANI

Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc

CAPÍTOL TERCER: A LA LLUM DEL MESTRE

El culte que més li agrada

106. No puc deixar de recordar aquella pregunta que es feia sant Tomàs d'Aquino quan es plantejava quines són les nostres accions més grans, quines són les obres externes que millor manifesten el nostre amor a Déu. Ell va respondre sense dubtar que són les obres de misericòrdia amb el proïsme,¹ més que els actes de culte: «No adorem Déu amb sacrificis i dons exteriors per ell mateix, sinó per nosaltres i pel proïsme. Ell no necessita els nostres sacrificis, però vol que els oferim per la nostra devoció i per la utilitat del proïsme. Per això, la misericòrdia, que socorre els defectes aliens, és el sacrifici que més li agrada, ja que assegura més de prop el bé del proïsme».²

107. Qui de veritat vulgui donar glòria a Déu amb la seva vida, qui realment anheli santificar perquè la seva existència glorifiqui el Sant, està cridat a obsessionar-se, a desgastar-se i a cansar-se intentant viure les obres de misericòrdia. És el que havia comprès molt bé santa Teresa de Calcuta: «Sí, tinc moltes debilitats humanes, moltes misèries humanes. [...] Però ell s'abaixa i se servei de nosaltres, de tu i de mi, per tal de ser el seu amor i la seva compassió en el món, malgrat els nostres pecats, malgrat les nostres misèries i els nostres defectes. Ell depèn de nosaltres per estimar el món i demostrar-li com l'estima. Si ens ocupem massa de nosaltres mateixos, no ens quedarà temps per als altres».³ ■ (continuarà)

¹ Cf. *Summa Theologiae* II-II, q.30, a.4.

² *Ibid.*, ad 1.

³ *Cristo en los pobres*, Madrid 1981, 37-38.

Diumenge, 2 de febrer de 2020. Núm. 532

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY:

FESTA DE LA PRESENTACIÓ DEL SENYOR

En aquesta festa de la Candelera, o de la Presentació del Senyor, podem contemplar com el Crist, llum de tots els pobles, ens il·lumina amb la seva claror divina. Ell és la llum del món i ha vingut a il·luminar el nostre camí. No vol que caminem en les tenebres, sinó amb la llum que ens revela la seva divinitat.

Necessitem obrir els ulls de la fe. És l'Esperit qui ens fa reconèixer aquesta Llum, que és el mateix Crist. Com el vell Simeó i com la profetessa Anna, hem acudit al temple. I és aquí com, sota la inspiració de l'Esperit Sant, podem reconèixer el Crist present enmig nostre.

Per això ens posem en camí, per anar a l'encontre del Senyor. Si veiem la llum, no podem quedar-nos estàtics, cal emprendre una marxa vers aquesta llum. Una llum que només ens il·luminarà del tot al terme del nostre pelegrinatge per la terra.

Cal caminar per trobar el Crist: sentir-se membre viu de l'Església, formant part de la comunitat dels batejats, escoltar la Paraula de vida que en l'Església és proclamada constantment, acudir a rebre els sagraments que alimenten la fe i ens donen la vida

Cal caminar per trobar el Crist en els germans. *“Tot allò que feu a un d'aquesta germans meus més petits, m'ho feu a mi”*. Per això hem de ser servidors de totes les causes justes i nobles. La caritat envers els pobres és la pedra de toc per trobar el Crist.

Cal caminar per poder trobar el Crist vivent, al terme de la nostra vida, en l'hora definitiva de la mort, quan podrem dir amb el vell Simeó: *“Ara Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau...”*. Allà veurem definitivament el Salvador, que ens ha estat esperant i que ha fet via sempre al nostre costat per conduir-nos fins a la glòria.

I cal purificar el nostre cor. La llum encesa i rebuda en el Baptisme és també el foc que purifica el nostre cor per tal de fer-nos viure esperançats fins al dia final.

Jesús, fet un com nosaltres, és l'únic que pot revelar-nos el veritable rostre de Déu. I és cert que com diu l'Evangeli *“serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin”*, signe de contradicció, però també és cert que *“als qui l'han rebut els concedeix de poder ser fills de Déu”*.

Acollim-lo, doncs; deixem-nos il·luminar per la seva llum. I que aquestes senzilles candeles enceses, signifiquin el do rebut i alhora el compromís de saber compartir aquesta llum, perquè ningú no hagi de viure a les fosques, sinó que tinguin la llum de la VIDA. ■

* * * * *

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 1: 18,30: Josep Baborés i Enriqueta Ferrer
Diumenge, 2: 12,00: Família Juanola-Bohigas; 18,30: Pel poble
Dimecres, 5: 18,30: Família Figueras Xifra
Dijous, 6: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehi
Dissabte, 8: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Diumenge, 9: 12,00: Àngel Lòpez Garcia; 18,30: Lluís Agell

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

REUNIÓ DEL CONSELL PARROQUIAL

Dimarts, dia 4 a les 7 de la tarda, a la rectoria es reunirà el Consell Pastoral de la Parròquia.

PRIMER DIVENDRES

Divendres vinent, 7 de febrer, és primer divendres de mes. A les 18,30, Missa i tot seguit Exposició i Adoració Eucarística, reflexió i pregària i Benedicció amb el Santíssim.

LA PRESENTACIÓ DE JESÚS AL TEMPLE

La *Presentació de Jesús al temple* el mostra com a primogènit que pertany al Senyor. Amb Simeó i Anna, tota l'expectació d'Israel surt a l'encontre del seu Salvador (la tradició bizantina anomena així aquest esdeveniment). Jesús és reconegut com el Messies tan esperat, «llum per a les nacions» i «glòria d'Israel», però també com a «signe de contradicció». L'espasa de dolor predita a Maria anuncia aquella altra oblació, perfecta i única, de la creu que donarà la salvació que Déu «ha preparat davant de tots els pobles».

CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA, n. 529